

נפרדים מפוסק הדור

באותו ליל חל המועד
פסח, נדמה היה כי
כבו המאורות. שמחת
החג השבתה כאשר
השמועה המרה פשטה
בכרם בית ישראל.

הגאון האדיר, עמוד האש אשר לפני המחנה,
מֶרֶן פּוֹסֵק הַדּוֹר, הַגָּאוֹן רַבֵּי שְׁמוּאֵל הַלֵּוִי
וְנֹאזְנֵר, נִלְקַח לְגַנְזֵי מְרוֹמִים, עִם הַתְּקַדְּשׁ
לֵיל חַג הַפֶּסַח. מֵאָה וּשְׁתַּיִם שָׁנִים שֶׁל עֵמֶל
הַתּוֹרָה נִלְקַחוּ מֵעַמָּנוּ.

הַלְּבָבוֹת נִרְעְדוּ, הַדְּמְעוֹת עִמְדוּ בְּזוּיֹת
הַעֵינַיִם. רַבְבוֹת יְהוּדִים עָשׂוּ אֶת דְּרָכָם לְבְנֵי
בְרַק, לַחֲלַק כְּבוֹד אַחֲרוֹן לְפוֹסֵק הַדּוֹר.

אֲבָל כְּבֵד פָּשַׁט בְּעִצּוֹמוֹ שֶׁל חַג עַל כָּלֵל בֵּית
יִשְׂרָאֵל. וּבְמִיחַד הֶפֶה הָאֲבֵל, בְּמֵאוֹת מוֹרֵי
הוֹרָאָה, רַבָּנִים וְדִינָיִם, שֶׁנִּתְגַּדְּלוּ עַל בְּרַכְיֹו,
שֶׁקִּבְּלוּ מִמָּנוּ אֶת דְּרָךְ הַפְּסִיקָה וְאֶת שִׁיטַּת
הַהוֹרָאָה.

אֲבָל גְּדוֹל שָׂרָר בְּלִבָּם שֶׁל עֲשָׂרוֹת אֲלֵפֵי בּוֹגְרֵי

יְשִׁיבַת 'חֲכָמֵי לוֹבְלִין', אוֹתָהּ הַקִּים מֶרֶן לְפָנָי
כִּיֻּבַל שָׁנִים.

צַעַר עִמַּק מִלֵּא אֶת בְּנֵי קֵהלוֹת 'שִׁבְט הַלֵּוִי',
שֶׁהוֹקְמוּ בְּעֵדוּדוֹ וְצַעְדוֹ לְאוּרוֹ, בְּאַרְצֵי הַקִּדְּשׁ
וּבְעוֹלָם כָּלוּ.

זְכִינוּ וּמֶרֶן פּוֹסֵק הַדּוֹר חֵי עַמָּנוּ שָׁנִים אֲרָכוֹת.
מֶרֶן נוֹלַד עוֹד קֵדָם מְלַחֲמַת הָעוֹלָם הָרֵאשׁוֹנָה,
שָׂרַד אֶת שְׁתֵּי מְלַחֲמוֹת הָעוֹלָם, עָלָה לְאַרְצֵי,
הַתְּגוּרָר בִּירוּשָׁלַיִם וְעָקַר לְבְנֵי בְרַק, וּמִשָּׁם
הֵאִיר לְכָל הָעוֹלָם, כְּמִגְדָּלוֹר אֲדִיר.

אוֹלָם עַל אִף הַגִּיל הַמְּפֹלֵג לוֹ זָכָה מֶרֶן לְהַגִּיעַ,
עֲדִין מְכָה בְּנוֹ תַּחוּשַׁת הַחֶסֶר לְלֵא רַחֵם.
לְעֵתִים דּוֹמָה, כִּי כָּלֵל שֶׁהַגָּאוֹן הַנִּפְטָר מְבַגֵּר
יוֹתֵר, כֶּךָ תַּחוּשַׁת הַכָּאֵב עֲצוּמָה יוֹתֵר. הִנֵּה,
הַסְתַּלַּק לוֹ עוֹד שָׂרִיד לְדוֹר דְּעָה לְבֵית עוֹלָמוֹ.

וּמֶרֶן פּוֹסֵק הַדּוֹר, כָּכָל שֶׁהָיוּ שָׂרְשָׁיו נְטוּעִים
בֵּין חֲכָמֵי וִינָה וְלוֹבְלִין, כֶּךָ הָיוּ לְבוֹ וּמַחוֹ נִתְנַזְּנִים
בֵּין בְּנֵי הַדּוֹר הַזֶּה. נְעָרִים צְעִירִים, שֶׁבִּינוּ
לְבִינָם הַפְּרִידוֹ שְׁמוֹנִים וְחֲמִשׁ שָׁנָה, מְצִאוּ עִמּוֹ
שִׁפָּה מְשֻׁתֶּפֶת, שִׁפַּת הַלֵּב...

וּכְבָר כּוֹאֲבִים אָנוּ אֶת כְּאֵבָם שֶׁל
יְלָדֵינוּ, שֶׁבְּרַבָּם לֹא זָכוּ לְהַפִּיר מִקְרוֹב
אֶת דְּמוּתוֹ שֶׁל מֶרֶן פּוֹסֵק הַדּוֹר.
מִשׁוּם כֶּךָ, אִסְפָּנוּ וְקִבְּצָנוּ אֶת מִיטְב
הַסְּפוּרִים שֶׁסָּפְרוּ אַחֵר מִטַּתוֹ שֶׁל
מֶרֶן פּוֹסֵק הַדּוֹר, לְכַדֵּי סֵפֶר זְכָרוֹן,
לְדְמוּתוֹ וְלְכַבוֹדוֹ שֶׁל הַגָּאוֹן, בְּעַל
'שִׁבְט הַלֵּוִי'.

סֵפֶר זֶה, הֵנוּ סֵפֶר פְּרֻדָּה מִמֶּרֶן פּוֹסֵק
הַדּוֹר. אוֹלָם, לְמַעֲשֵׂה, אֵין הוּא אֶלֶּא
סֵפֶר חֲבוּר וְהַמְּשֻׁד!

לֹא! אֵין אָנוּ נִפְרָדִים מִמֶּרֶן פּוֹסֵק
הַדּוֹר! אֲדַרְבֵּה, מִמְּשִׁיכִים אָנוּ בְּדַרְכוֹ,
צוֹעְדִים לְאוּרוֹ וּמִתְגַּדְּלִים בְּדַרְךְ
שֶׁהַתּוֹה לָנוּ, דְּרָךְ עֲבוֹדַת הַבוּרָא
בְּמִסִּירוֹת וּבַהֲתַמְדָּה, דְּרָךְ אֶהֱבַת
הַתּוֹרָה עַד אֵין קֵץ, וְדַרְךְ עֲבוֹדַת
הַמִּדּוֹת וּנְקִיּוֹת הַנֶּפֶשׁ.

הַכּוֹתֵב בְּדַמְעַ וּבְתַחוּשַׁת יְתֻמּוֹת
אֲבֵרָה אֹחִיוֹן

פוסק הדור



פוסק דהדור

עשרים וחמישה סיפורים
ביניהם נדירים ובלתי ידועים
ממסכת חיו המופלאה של הגאון האדיר
פוסק הדור, מרן בעל 'שבט הלוי'
רבי שמואל הלוי וואזנר זצוק"ל
מלווים באיורים אותנטיים ומרגשים



מאת הרב אברהם אוהיון

ציורים: אבישי חן

עריכת לשון: הרב שאול עובדיה פתיה

תוכן ענינים

10 "אני רוצה ללמוד ב'חדר', לא באופרה!"
12 סעודה של שני תמרים
14 מבחן אהבת התורה
16 בלי מקל.....
18 ההצלה לחופי הארץ
20 מדוע נרעש מרן ה'חזון איש'?
22 אדם גדול?
24 מבחן הש"ס
26 מי רכש את המגרש?
28 השבת שתבעה את כבודה
30 המזוזה ההפוכה
32 קרוב רחוקים בירושלים
34 במדת הענוה
36 מפתח של חמץ
38 "ברכי נא את שמואל הלוי בן רחל"
40 ליל הסדר במחצת מרן
42 האם התפלין פסולות?
44 "מה דינו של האתרוג?"
46 אוצר הקלטות של מרן
48 כמעט גאב"ד.....
50 "שניהם יחיו!"
52 "הלא בעלת הבית טרחה!"
54 טרם תבקש ואני אמליץ...
56 תודה על השאלה...
58 גם בגיל מאה.....
60 נפרדים מפוסק הדור

זכות הלימוד מספר זה תעמוד
לרפואתו השלימה של הגאון הצדיק
רבי **יצחק אייזיק** וידער שליט"א
בן **חנה** תחי'
אב"ד לינז'
יזכהו ה' להמשיך במעשיו הגדולים,
להאציל מתורתו וממדותיו הנאצלות
להגדיל תורה ולהאדירה, ברוב עוז ותפארה,
בבריאות איתנה ונהורא מעליא,
וישוב לאיתנו כבראשונה,
ויזכה לראות ברכה בעמלו,
בשמחת בניו ובנותיו וכל יוצאי חלציו,
עוד ינובון בשיבה, דשנים ורעננים יהיו.

זכות הלימוד מספר זה
תהיה לעילוי נשמת היקר באדם
משכים ומעריב לבתי כנסיות ולבתי מדרשות
דחיל רבנן ומוקיר רבנן
ואיהו גופא צורבא מדרבנן
שמן תורק שמו, השם הטוב
הר"ר **אשר** ז"ל בן **ענברי** תחי'
תהא נשמתו צרורה בצרור החיים
עם שאר צדיקים וחסידים
ולא תוסיף המשפחה היקרה לדאבה עוד
ובילע המוות לנצח

עריכת לשון:
הרב שאול עובדיה פתיה

הגהות לשון וניקוד:
יהודית הירשמן

הגהות לשון ותוכן:
הרב מאיר ארלנגר

ציורים:
אבישי חן

עימוד ועיצוב:
מירי פלקסר

ניהול גרפי:
אברהם אוחיון

©
כל הזכויות שמורות



הודיה • בין דוד

להוצאה לאור

ספרי הודיה בן דוד

050-92-000-31

טלפון להזמנות: 0505-319-079

נדפס בישראל תמוז תשע"ה
אין להעתיק או להפיץ ספר זה
או קטעים ממנו בשום צורה
ובשום אמצעי אלקטרוני או מכני
לרבות צילום והקלטה
ללא אישור בכתב מהמוציא

Printed in Israel

טלפון המחבר אברהם אוחיון:
02-5835-702 050-4164-500
avio5@013net.net אימייל:

כל מי שמעוניין לזכות
את הרבים בסיפורו האישי
בכל תחום שהוא,
אשמח להיות שותף...



הן **פוסק הדור** הוא התואר בו נתעטר הגאון האדיר, רבי שמואל הלוי וואזנר זצוק"ל, ראש ישיבת **'חכמי לובלין'**, ומחבר שו"ת **'שבט**

הלוי', ולא בכדי.

מעבר להיותו ראש ישיבה, מרביץ תורה לעדרים, מעמיד מורי הוראה למאות ולאלפים, ומייסדן של קהילות מובחרות, בארץ ובעולם, היה מרן 'פוסק הדור'.

מסכת חייו, מן המסד ועד הטפחות, רצופה היתה באהבת התורה בכלל, ובאהבת ההלכה בפרט. אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה שאהב מרן הרב וואזנר את התורה, בוז יבוזו לו...

רבבות שאלות הורצו אל שולחנו של מרן פוסק הדור במהלך השנים, ועל כולן ניתנה תשובה בהירה ומפורטת, מנומקת ומיוסדת על אדני פז.

אך לא זו בלבד. בהוויית חייו, היה מרן פוסק הדור. כפי שהעיד הוא על עצמו, מעולם לא התערב במחלוקות בין שיטות וקהילות, מעודו היה אהוב ונערץ על הכל, ומשום כך, קיבלו הכל את הנהגתו ואת הדרכתיו ללא עוררין.

מרן נתבקש להכריע בעניינים חמורים העומדים על הפרק, לגדור גדר ולעמוד בפרץ, והוא עשה זאת בדרכו המיוחדת, בענוות חן המשולבת בתקיפות דקדושה.

כולם, ללא יוצא מן הכלל, נענו לקריאתו: "מי לה' אלי!", ובכך היה מרן ל'פוסק הדור'...

ספר זה, בו קובצו עשרים וחמישה סיפורים נפלאים, ממסכת חייו של מרן **'פוסק הדור'**, שונה במעט משאר הספרים שבסדרת 'המאורות הגדולים'.

את מרן פוסק הדור, הגאון רבי שמואל הלוי וואזנר, זכיתי להכיר באופן אישי, כמעט.

מורי ורבי, ועט"ר רבי אהרן פיינהנדלר, ראש מוסדות 'מחנה ישראל' בירושלים, הינו תלמידו המובהק, אשר חסה בצילו שנים רבות, וינק ממנו דוגמה אישית ואת דרך הקירוב.

מורי ורבי, היה מבטל עצמו למורו ורבו, מרן **פוסק הדור**. וביסודה של התבטלות זו, נעוץ סיפור הקמתה של ישיבת 'מחנה ישראל', בשכונת בית ישראל שבירושלים, כמסופר בין דפי הספר.

לעתים, כאשר מתבונן אני בדרכיו ובאורחותיו של מורי ורבי, משתומם אני לראות, עד היכן קיבל ממרן **פוסק הדור**.

כל הליכותיו בקודש, אורחותיו, צניעותו ועדינותו, הלא המה העתק ממורו ורבו, **הגאון רבי שמואל הלוי וואזנר**.

ממורו ורבו קיבל את הכוח והעוז, ללחום את מלחמת ה' בקודש, נגד פגעי הטכנולוגיה וסכנת האינטרנט, וממורו ורבו קיבל את דרך הקירוב האמיתית.

זכיתי להיות גם אני קשור וכרוך במורי ורבי, כפי שהיה הוא קשור וכרוך במורו ורבו, ובכך חש אני כנכד רוחני למרן **פוסק הדור**.

תחושת היתמות שאפפה את המוני בית ישראל, עם הישמע הבשורה הנוראה, היכתה בי באופן אישי, כמי שזקנו הרוחני נסתלק מעמו לבית עולמו.

ספר זה, הינו עבורי כמשאלת לב, בבחינת "מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי", ויהי רצון שנזכה כולנו לילך בדרכו של מרן פוסק הדור, בהתמדה בלימוד התורה, בנקיות הנפש, בעבודת המידות, באהבת ישראל ובעבודת ה' שלימה וטהורה. אמן.

וכאן המקום להודות לבורא עולם על שסייע בידי עד הלום, ובפרט בכל הקשור במישרין ובעקיפין לחינוך ילדי ישראל ברוח ישראל סבא. במה אקדם ה', איכף לאלוקי מרום, על כל הטובה אשר גמלני עד כה?

אודה מאוד לעוסקים במלאכה, העומדים לימיני במים רבים. ראשית, אשגר ברכות תודה והערכה לעורך החשוב, ידידי עוז, הרה"ג ר' **שאו**ל **עובדיה פתיה**, על עריכת הלשון המקצועית בחן מיוחד. כן אודה לידידי ורב חביבי החשוב שמסייע בעדנו ברבים מספרינו, מגיה הלשון, הניקוד והתוכן המקצועי הרה"ג ר' **מאיר ארלנגר**. חופניים של תודה והערכה לנקדנית והמגייה **הגב' יהודית הירשמן**. תודה

מיוחדת מקרב לב נתונה לידידי היקר והחביב ונוגה לו סביב, הצייר האומן **אבישי חן**, על הציורים המלאים בחן מיוחד ובאיכות שאינה מתפשרת. אודה בזאת לגרפיקאית והמעצבת ב"ד אמן הגב' **מירי פלקסר**, על עימוד הספר ועל עיצוב העטיפה.

אחרית דבר, אודה לנוות ביתי היקרה והמסורה, מנב"ת, **נעמה** תחי', העומדת לצידי, תומכת ומסייעת בכל מלאכת הקודש, ונוטלת על כתפיה את עול הבית וגידול הילדים, בתבונה רבה ובדעת רחבה. יזכנו ה' לראות נחת מכל עמלנו, אמן.

אברהם אוחיון
תמוז תשפ"ה



”אני רוצה ללמד ב'חדר', לא באופרה!”

ה

מעשה הבא ארע כאשר היה מרון ילד קטן, כבן שבע בסוף הכל. באותם ימים, נהוג היה ללמוד גם בתלמודי התורה 'מחזיקי הדת' שבוינה, למוזדים כלליים, כדגמת למוזדי ספורט, התעמלות ומוסיקה.

המורה למוסיקה, שלמד את בני כדתו של שמואל הלוי הקטן, לא היה יהודי. מנהלי התלמוד תורה שכרו אותו, על מנת ללמד את הילדים הקטנים נגינה ומוסיקה.

כיתר בני הכיתה, אחז גם שמואל הקטן בכלי נגינה, ובצע בתשומת לב את הנראותיו של המורה. ילד מכשר היה, ותפיסתו והבנתו לא נעלמו מעיני המורה.

המורה הבחין בדבר נוסף. קולו של שמואל הקטן נעם לאזניו במיוחד...

כעבור תקופה מסוימת נפגש המורה עם אמו של הילד ואמר לה: "דעי לה! לבן שלך יש קול מיוחד, קול של זמר אופרה! אם יפנה לכוון של נגינה, הוא עתיד להתקבל באופרה של וינה, ומשם הוא עתיד להתפרסם כזמר אופרה מעלה, בעל קול אדיר!"

אמו של מרון שמעה את הדברים ונרעדה. להתקבל באופרה המלכותית של וינה?! האופרה של וינה נחשבה באותה תקופה לסמל התרבות האוסטרית, וההצעה לא הייתה דבר של מה בכך.

היתה זו מלחמה פנימית לא פשוטה, מצד אחד בקשו ההורים לראות את ילדם גדל בתורה, ומצד שני, עמדה ההצעה המכבדת על הפרק.

ואז, כאשר עמדה אמו של שמואל לקבע פגישה עם הנהלת האופרה, לשמע מה בפיהם, הגיעה ההתנגדות ממקור בלתי צפוי. היה זה שמואל הקטן עצמו, שסרב בכל תקף ללכת אל האופרה. "אני רוצה ללמד גמרא, רש"י ו'תוספות'! ריטב"א ורשב"א! אני רוצה ללמד ב'חדר', לא באופרה..."

באותם ימים הגיע לגור בוינה האדמו"ר רבי אברהם יעקב מסדיגורה. הוריו של שמואל החליטו ללכת ולהועץ בו, כדת מה לעשות. הם נטלו עמם את שמואל בן השבע, ועלו אל מעונו של האדמו"ר.

האזין האדמו"ר לדבריהם, שמע את התנגדותו של שמואל הקטן, ואמר בקולו החם: "דעו לכם, כי אם תתגברו על הפתוי ולא תשלחו את הילד ללמוד מוסיקה, אני מברך אתכם, שהילד, שמואל הלוי, יצמח ויהיה לגדול בישראל..."